

[Edvard Sørensen.]

fældig Mand, men det er Organisationerne selv, der i fuld Frihed vælger den, som de ønsker skal være deres Konsulent.

Rager: Ved første Behandling af Finanslov for Finansaaret 1932—33, hvor der første Gang var foreslaaet en Bevilling paa 5 000 Kr. til en Ædruelighedskonsulent, udtalte jeg mig om min Stilling til dette Spørgsmaal og rettede desangaaende nogle Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister. Mine Udtalelser findes i Folketingstidende for 1931—32 Sp. 551 ff., og jeg har ingen Grund til at gentage dem her. De Svar, jeg fik af den højtærede Indenrigsminister, har ikke været af en saadan Art, at jeg har følt mig beroliget ved dem med Hensyn til, at denne Konsulent ikke vilde komme til at virke som en Forstyrrelse for det fremadskridende Ædruelighedsarbejde herhjemme og den stigende Ædruelighed. Jeg er bange for, at Konsulenten vil komme til at virke som en Splittelse indenfor Ædruelighedsarbejdet. Derfor maa jeg stadig være en Modstander af denne Konsulentstilling.

Jeg vil gerne tilføje, at de Rygter og de Personer, der i de sidste Dage har bevæget sig gennem Lokalerne heroppe, paa ingen Maade har beroliget mig yderligere, men naturligvis lægger jeg ikke afgørende Vægt paa dette, for ingen kan jo vide, hvilke Veje Indenrigsministeren endelig ønsker at følge, hvis denne Ædruelighedskonsulent skulde blive vedtaget og blive en dansk Embedsmand.

Men i Henhold til de Udtalelser, jeg her har fremsat, maa jeg altsaa staa paa det Standpunkt, at jeg maa gaa ind for Ændringsforslag Nr. 115, som er stillet af et Mindretal i Finansudvalget. Jeg maa jo forstaa det saaledes, at dette Mindretal rent tilfældigt er kommet til at falde sammen med de politiske Delingslinier, idet et Spørgsmaal som dette overhovedet ikke har nogen som helst politisk Interesse, ellers vilde man ikke finde mig paa en Plads, hvor jeg gik imod de Partier, som jeg til daglig har et godt Samarbejde med; det er en Selvfølge, som jeg dog ønsker netop her at præcisere.

Ændringsforslag Nr. 114 maa jeg stemme imod. Det forekommer mig at være en Løsning, der er om muligt endnu uheldigere end Løsningen med Ansættelsen af en Ædruelighedskonsulent, og interessant var det jo at høre en organiseret Afholdsmand udtale her, at Afholdsforeningerne vil inddrage heller end arbejde i fuld Frihed uaf-

hængigt af Staten; men — det glemte det ærede Medlem at tilføje — de vil gerne gøre det for Statens Regning.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Axel Dam fremsatte en kritisk Bemærkning angaaende Ændringsforslag Nr. 104, 4 000 Kr. til Udgifter ved det af Indenrigsministeriet nedsatte Husholdningsudvalg, og det ærede Medlem fremkom med den Bemærkning, at nu ønskede man altsaa ogsaa at inddrage de private Husholdninger under Statens Formynderskab. Denne Udtalelse vidner kun om en eneste Ting, nemlig at det ærede Medlem ikke aner, hvad det paagældende Spørgsmaal drejer sig om. Jeg vil angaaende hele dette Forhold sige, at jeg tror nu alligevel, det er rigtigt, at vi her i Danmark efterhaanden erkender, at den rigtige Anvendelse af de umaadelige Summer, der aarlig gaar gennem de danske Husmødres Hænder, har en uhyre økonomisk Betydning for Samfundet. Der kan ikke være Tvivl om, at den fornødne Oplysning og Viden paa disse Omraader vilde medføre en uhyre Vinding for vort Samfund økonomisk og socialt set, og det er med det Formaal at skabe det rette Grundlag for en saadan Viden, at det paagældende Husholdningsudvalg er nedsat efter indtrængende Anmodninger fra en Række Organisationer lige fra Landboforeninger til Husmandsforeninger, Husholdningsforeninger, Husmoderforeninger o. s. v.

Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 114 og 115, stillet af et Mindretal bestaaende af Venstres og de Konservatives Repræsentanter i Finansudvalget, vil jeg gerne sige et Par Ord. Ved den Stilling Finansudvalgets Mindretal har taget i Kraft af disse Ændringsforslag ved at foreslaa bevilget 5 000 Kr. ekstra aarligt til Afholdsorganisationerne til Oplysnings- og konsultatorisk Arbejde, er det klart, at den Uoverensstemmelse, der har været i Finansudvalget mellem Flertallet og Mindretallet ikke er af finansiel Karakter, hvad jo ogsaa er rimeligt, da hele det Beløb, der er Tale om, er saa ringe i Forhold til, hvad der er Formaalet med Bevillingen.

Som Begrundelse for, at jeg har ment at maatte fastholde Bevillingen i den Form, jeg har foreslaaet den, vil jeg gerne have Lov til at minde om Udgangspunktet for denne Bevillings Optagelse paa Budgettet i sin Tid. Alle ved, i hvilken Grad Striden herhjemme vedrørende Alkoholspørgsmaalet i Aarevis førtes som en voldsom Kamp om Forbud eller Ikke-Forbud. Denne Opstilling